

SCHAT BEWAARDERS

Jacomien van Haersma Buma-Zandt herontdekte de kleurrijke Afrikaanse Juju's, maskers en offerdozen voor decorateurs. Anthonie van Everdingen-Muller verzamelt tulpenvazen en andere interieuritems. De zusjes staan aan de vooravond van nog grotere avonturen.

Fotografie en styling MARC & SUNNA VAN PRAAG
Visagie MARGOT VAN ESSEN, HOUSE OF ORANGE
Tekst MILUSKA VAN 'T LAM

Van links naar rechts: Calista Buissant,
Wite van Haersma Buma, Jacomien van Haersma
Buma-Zandt, Koert-Jan Zandt,
Wouter van Everdingen,
Anthonie van Everdingen-Muller.

FAMILY AFFAIR

zandt-van everdingen

Hoek in de showroom van Fortunata, met rechts naast de schouw een zeldzame, antieke Juju. Op de schouw een authentiek, tweekoppig Igbo masker uit Nigeria en een aboriginal werk van boombast.

In de haard staat een art deco amfoor. Links tegen de wand een 'gunpowder painting' van de Colombiaanse kunstenaar Daniel Gonzalez, die Jacomien als agent vertegenwoordigt.

Rechterpagina: Jacomien en Witte van Haersma-Buma.

WIE IS JACOMIEN VAN HAERSMA BUMA-ZANDT?

Via haar bedrijf Fortunata maakt Jacomien dagelijks digitale wereldreizen om de meest bijzondere, ambachtelijke en persoonlijke vondsten te doen voor decorateurs, winkels, hotels en restaurants en hen te adviseren in stylingoplossingen. Samen met haar man Wite van Haersma Buma heeft zij drie kinderen. Hij was onder andere specialist zeventiende-eeuwse schilderijen bij Christie's en is nu zelfstandig art consultant. Ook adviseert hij, met zijn onderneming LazetBuma, personen en bedrijven op het gebied van filantropie. fortunata.nl

WIE IS ANTHONIE VAN EVERDINGEN-MULLER?

In 2014 richtte Anthonie AdeuxHome op, samen met Adeline Evelein. In april van dit jaar openden zij een winkel in Noordwijkerhout en ook vanuit hun landhuizen verkopen ze bijzondere interieurvondsten, waaronder tulpenvazen en blauwe objecten. Anthonie is getrouwd met Wouter van Everingen en samen hebben ze vier kinderen. Zij wonen op landgoed Noordenhoek in Deil, waar Wouter Franse Blonde d'Aquitaine koeien houdt onder de naam Palmesteyn. adeuxhome.nl

Maar liefst acht kinderen komen Noordenhoek binnenstormen, aangehouden door de apparatuur van de fotograaf en de werkzaamheden van de stylist en visagist in het landhuis in Deil. De liefde bracht Anthonie van Everdingen-Muller (40) naar dit landgoed in de Betuwe. Terwijl ze samen met zus Jacomien (37) en broer Koert-Jan (36) opgroeide in Brabant en droomde over Frankrijk en Engeland als toekomstige bestemming: 'En ook over Argentinië, liefst een plek waar het warm is.' Met een grote lach: 'Maar toen ik in Utrecht studeerde kwam ik mijn eigen gaucho tegen.' Die studeerde in Groningen en ging regelmatig naar het landgoed van zijn ouders, waar zijn vader vleesstieren van de Franse Blonde d'Aquitaine hield. 'Zijn ouders woonden hier en hij woonde in het Torentje, de voormalige duiventil op het landgoed. Toen ik met Wouter (45) voor het eerst het hof opreed, beleefde ik een soort déjà vu. Zonder dat ik me daar bewust van was of het als kind, puber of student kon benoemen, neem ik veel details in me op. Ik ben heel zintuiglijk ingesteld. Misschien komt dat ook wel omdat mijn moeder ons heeft opgevoed met veel verfijning. Ze wees ons op alles, en deed dat heel subtiel. 'Wat zie je?' vroeg ze vaak. En dan vertelde ze over de symboliek van een dood vogeltje in een schilderij. Ze leerde ons ook de Latijnse namen van veel planten en bomen, dat bieslook *Allium schoenoprasum* is bijvoorbeeld. Soms kwam het ook mijn neus uit, hoor. Maar het geeft je een besef van schoonheid en het vormt je creatief heel sterk. Je gaat echt anders kijken en dingen herkennen en op waarde schatten. Maar goed, toen ik hier de eerste keer met Wouter de oprijlaan opreed en de hoge bomen en de klimop op de muren zag, gebeurde er iets met me. Het voelde voor mij als thuiskomen, als in de aquarellen die ik ooit over Engeland had gemaakt. Bovendien ontvingen zijn ouders mij zó hartelijk, dat ik toen besloot: met mijn kinderen ga ik precies hetzelfde doen. Een warm thuis creëren.'

VERANDERDRANG

Na haar studie en eerste banen, onder andere op het kantoor van tekenaar en schrijver Dick Bruna, lag daar de prioriteit voor Anthonie. Ze kreeg vier kinderen en woonde tot 2012 in het Torentje. Wouter runt het boerenbedrijf dat hij overnam toen zijn vader naar Tsjechië vertrok om daar een bedrijf te starten. Na het overlijden van haar schoonvader verhuisden ze naar het 'Grote Huis'. 'In het landhuis rust een historie en lange tijd was het interieur onschendbaar. Wij hunkeren ernaar het huis van onszelf te maken, om herinneringen uit onze beider levens in het hele huis hebben, dan wordt een huis echt

In de keuken staat een Chinese vaas van Adeuxhome, gevuld met pauwenveren en sierui (Allium). De gordijnen zijn gemaakt van een chinoiserie-stof. **Linkerpagina:** Anthonie en Wouter van Everdingen-Muller in de studeerkamer. Op de oude fauteuil een kelimkussen van Adeuxhome.

een weerspiegeling van jezelf. Natuurlijk doorlopen we dat proces met groot respect en dankbaarheid voor alles wat er is, want stiekem voel ik toch een druk, mensen die over onze schouder meekijken. Wij koesteren de traditie, maar voegen ook dynamiek toe, zo'n proces staat niet stil. Juist dat samenspel geeft het huis een ziel, een huis dat vervolgens weer verrijkt wordt doorgeven aan de volgende generatie. Een oude waterpomp is prachtig, maar de was doe je daar niet meer mee. Een stoel die is doorgezakt mag je vervangen. Veranderen is geen schande. Ik merk dat die beslissing, je eigen identiteit vinden en daarnaar handelen, energie en kracht geeft.'

ZOEKTOCHT

Kort nadat Anthonie het ouderlijk huis had verlaten, sloeg ook Jacomien (37) haar vleugels uit. 'We zijn opgegroeid tussen mooie spullen. Onze ouders en grootouders waren verzamelaars. Mijn moeder nam ons als kinderen overal mee naar toe: van Axel Vervoordt tot de antiekhandelaars en markten in de Betuwe.' Jacomien verruilde op achttienjarige leeftijd Brabant voor Amsterdam en na haar studies wisselde zij haar lievelingsstad – 'op mijn veertiende verlangde ik al naar Amsterdam' – in voor Schotland. Daar bracht het avontuur haar als projectontwikkelaar onder andere in het huis van Coco Chanel: 'Ongelofelijk gaaf, een enorm buitenhuis met nog het originele handgeschilderde behang, waar je de sfeer van feesten en hectiek direct voelde.' Vlak na haar terugkomst ontmoette ze Wite van Haersma-Buma. 'Het was meteen bang bang galore. Ik omschreef hem eerst als een koele kikker, maar hij had leuke verhalen en we hadden veel dezelfde interesses, zoals kunst en cultuur, en het bleek al snel een warme man te zijn.' Jacomien belandde vervolgens per toeval in een nieuw avontuur; dat van galeriehoudster. 'Ik hoorde over een nieuw concept, Walls Gallery, op de Prinsengracht en ben gaan kijken. De galeriehoudster >>

en ik hadden een klik, waarop ze me kort daarna een baan aanbood als bedrijfsleider.' Jacomien bedankte vriendelijk voor de eer. 'Maar mocht je de galerie ooit willen verkopen, dan heb ik wel interesse. Een half jaar later was het zover.'

TRADITIONELE VONDSTEN

Vijf jaar lang runde Jacomien de galerie. 'Ik was als een vis in het water. Het eerste wat ik deed was de vier meter hoge muren warm grijs schilderen. Iedereen waarschuwde me, maar ik geloofde erin. Met zo'n achtergrond kwam de kunst veel beter uit. Later zag je dit kleurgebruik veel meer in musea, met het Rijksmuseum natuurlijk als grote voorbeeld. Ik stelde mijn eigen collecties samen, werkte met alle soorten kunst. In die tijd begon ik ook antieke meubels en objecten aan de collectie toe te voegen. Dat was een goede zet, het nodigde nog meer uit om binnen te komen. Het moderne van de kunstwerken werkte perfect met het klassieke van de meubels. Dankzij Walls Gallery is er ook een aantal kunstenaars doorgebroken, zoals Chris Berens en Anouk Griffoen, dat is natuurlijk geweldig.' Na de geboorte van haar eerste zoon Livius, in 2010, verkocht Jacomien de galerie. Haar twee andere kinderen volgden in rap tempo. 'Ik heb altijd gezegd dat ik de eerste vier jaar er voor de kinderen wil zijn. Volledig. Ik heb thuis gemerkt hoe belangrijk dat is. Vorig jaar stelde ik mezelf een doel. Ik wilde binnen drie maanden weten welke richting ik zou kiezen. Voordat ik er erg in had, was ik die richting al lang ingeslagen. Iedereen had het over passie. Ik dacht alleen maar: passie, houd toch op. Tot ik plotseling dacht: Als ik nou de rest van mijn leven bezig mag zijn met interieur, dan zou me dat veel geluk geven. En opeens kwam ik de Juju, een verentooi die in Kameroen wordt gedragen door koninklijke dansers om de geesten goed te stemmen, tegen. In eerste instantie bedacht ik het object vooral voor in ons eigen interieur. We hadden net dit huis, vlakbij het Amsterdamse Vondelpark, verbouwd.' Van het een

kwam het ander. Jacomien onderzocht de verschillende kwaliteiten en mogelijkheden van het kleurrijke verenobject en begon ze te importeren. Via de Juju's kwam ze bij Afrikaanse antieke maskers terecht, maar ook antieke offerdozen uit Myanmar en originele Ntenu armbanden uit Nigeria heeft ze laten inschepen en met succes verkocht. 'Ik verkoop aan decorateurs en winkels, en merk nu dat ook hotels en restaurants interesse hebben. Met deze decoratieve objecten creëer je natuurlijk een mooie spanning in een interieur.' Albasten vazen zijn de laatste vondst van de ondernemende verzamelaar. 'Ik kijk altijd eerst esthetisch: is het mooi? Dan onderzoek ik of het origineel en ambachtelijk gemaakt is, meestal zit er dan ook een cultureel verhaal aan vast. Dat maakt een object spannend en persoonlijk. Zo ben ik de hele dag aan het researchen via internet. Is het niet voor de handel via mijn bedrijf Fortunata, dan in opdracht. Ik wil het bedrijf verder uitbouwen. Ik ben klaar voor de internationale markt en wil me ook meer richten op bespoken, echt unieke, persoonlijke objecten. Met die uitdaging ben ik nu bezig.'

SPANNEND BLAUW

Anthonie startte dit voorjaar Adeuxhome, samen met Adeline Evelein, op het landgoed Klein Leeuwenhorst in Noordwijkerhout. Op zoek naar objecten en toepassingen voor haar familiehuis in Deil stuitten zij op de iconische Delfts-blauwe tulpenvazen. 'Blauw heeft me altijd aangesproken. Ik weet niet waar het vandaan komt. Misschien door onze grootouders. Die hadden veel blauw, ook uit de Ming-dynastie. Blauw geeft contrast en versterkt. Inmiddels verzamelen we ook andere rariteiten en voorwerpen die karakter en cachet geven aan een interieur en niet overal te koop zijn. Het is belangrijk om je te blijven afvragen, "wat vind ik nog meer interessant, wat is je eigen stijl?" Daar zoek ik nog wel naar, hoor.' Of iets nou een historie heeft of nieuw is; de zussen kunnen het allebei waarderen. 'Uiteindelijk zijn we onbewust altijd met het creatief proces bezig geweest. Het vormt zich en krijgt gestalte. Jacomien had het lef eerder, Anthonie deed het wat meer volgens het plaatje. Ze lacht: 'Jacomien schilderde meteen gigantische bloemen met olieverf op een pas geverfde kamerdeur.' Anthonie merkt dat zij nu ook makkelijker wordt. 'In die ontwikkeling willen wij onze kinderen ook stimuleren. Iedereen heeft een talent. Boor het aan! Volg je hart. Het maakt niet uit hoe. We hebben ieder de smaak nu te pakken gekregen, los van elkaar. We stimuleren elkaar en denken in grotere concepten. Gisteren zeiden we nog tegen elkaar: "Als jij dat niet gaat doen, doe ik het hoor. Dan jat ik je idee." Ja, we blijven zusjes.' ☘

De zittkamer in het 'Grote Huis' op Noordenhoek. De kelim footstool, het Suzanikussen op de bank, de twee bronzen paarden en de Chinese jardinière zijn van Adeuxhome. **Linkerpagina:** De lamp is gekocht bij een antiekhandel in Zuid-Frankrijk, het kunstwerk tegen de wand is van Joseph Girardoni uit de Sanders collectie.

WIE IS KOERT-JAN ZANDT?

Koert-Jan Zandt woont samen met Calista Buissant en hun dochter Pilar in Amsterdam. Koert-Jan is sales manager bij Heineken. Calista had al op haar 22ste een sieradenbedrijf, was PA van juwelenontwerper en kunstenaar Bibi van der Velden, en founder van Holy Moli, waarvoor zij decoraties voor kinderkamers ontwierp. Nu werkt zij bij Egon Zehnder.